

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 8. února 2013 (11.02)
(OR. en)**

6230/13

**Interinstitucionální spis:
2013/0024 (COD)**

**EF 23
ECOFIN 102
DROIPEN 14
CRIMORG 14
CODEC 281**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	7. února 2013
Č. dok. Komise:	COM(2013) 44 final
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků

Delegace nalezou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: COM(2013) 44 final

Ve Štrasburku dne 5.2.2013
COM(2013) 44 final

2013/0024 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Smyslem tohoto návrhu je revidovat nařízení (ES) č. 1781/2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků¹ (dále jen „nařízení o převodech peněžních prostředků“) tak, aby se zlepšila dohledatelnost plateb a zajistilo se, že rámec EU bude i nadále plně v souladu s mezinárodními standardy.

Obecné souvislosti

Nařízení o převodech peněžních prostředků stanoví pravidla, podle nichž mají poskytovatelé peněžních služeb zasílat v rámci celého platebního řetězce informace o plátcích za účelem předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz a financování terorismu.

Uvedené nařízení je do značné míry založeno na zvláštním doporučení č. VII o bezhotovostních převodech Finančního akčního výboru (FATF)² a jeho cílem je zajistit jednotné provádění tohoto standardu v rámci celé Evropské unie a zejména to, aby nedocházelo k rozlišování mezi vnitrostátními platbami v rámci členského státu a přeshraničními platbami mezi členskými státy.

V souvislosti s měnící se povahou hrozeb týkajících se praní peněz a financování terorismu, jež usnadňuje neustálý vývoj technologií a prostředků, které jsou pachatelům trestných činů k dispozici, provedl FATF důkladný přezkum mezinárodních standardů, který v únoru 2012 vyústil v přijetí nového souboru doporučení.

Zároveň s tímto procesem prováděla také Evropská komise svůj vlastní přezkum rámce EU. Tento přezkum zahrnoval externí studii zveřejněnou Komisí, jež se týkala uplatňování nařízení o převodech peněžních prostředků, jakož i rozsáhlé kontakty a konzultace se soukromými zúčastněnými stranami a organizacemi občanské společnosti a se zástupci regulačních orgánů a orgánů dohledu členských států EU.

Z této práce vyplynulo, že rámec EU včetně nařízení o převodu peněžních prostředků se bude muset vyvíjet a přizpůsobit změnám, přičemž by se měl klást větší důraz na a) účinnost režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, b) zvýšenou jasnost a soulad pravidel v jednotlivých členských státech a c) širší oblast působnosti, jež by odpovídala novým hrozbám a slabým místům.

Platná ustanovení v oblasti návrhu

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu³ (dále jen „třetí směrnice o praní peněz“) stanoví rámec, jehož cílem je chránit spolehlivost, integritu a stabilitu

¹ Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

² FATF je mezinárodní orgán zřízený v roce 1989 na pařížském summitu skupiny G7, který se považuje za světový standard v boji proti praní peněz a financování terorismu.

³ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

úvěrových a finančních institucí a důvěru ve finanční systém jako celek před nebezpečím praní peněz a financování terorismu.

Směrnice 2006/70/ES⁴ (dále jen „prováděcí směrnice“) stanoví prováděcí opatření ke třetí směrnici o praní peněz, pokud se jedná o definici politicky exponovaných osob a technická kritéria pro zjednodušenou identifikaci klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře.

Nařízení o převodech peněžních prostředků tato opatření doplňuje tím, že zajišťuje, aby byly příslušným orgánům činným ve vymáhání práva nebo orgánům pověřeným stíháním trestné činnosti okamžitě k dispozici základní informace o plátcích převádějícím peněžní prostředky, které jim pomohou při odhalování, vyšetřování a stíhání teroristů nebo jiných zločinců a při dohledávání majetku teroristů.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Tento návrh je v souladu s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu a doplňuje jej. Společným cílem obou legislativních nástrojů je přezkoumat stávající rámec EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zlepšit jeho účinnost a zachovat soulad s mezinárodními standardy.

Návrh je rovněž v souladu s cíli strategie vnitřní bezpečnosti EU⁵, která identifikuje nejakutnější hrozby pro bezpečnost EU v budoucích letech a navrhuje pět strategických cílů a specifických opatření na období 2011–2014, jež přispějí k vytvoření bezpečnější Evropské unie. Sem se řadí zejména boj proti praní peněz a předcházení terorismu prostřednictvím aktualizace rámce EU, jehož účelem je zvýšit transparentnost informací o skutečném majiteli právnických osob.

Pokud jde o ochranu údajů, jsou navrhovaná upřesnění týkající se zpracování osobních údajů v souladu s přístupem, který stanoví nedávné návrhy Komise o ochraně údajů⁶.

Pokud jde o sankce, návrh zavést soubor minimálních pravidel založených na zásadách pro posílení správních sankcí a opatření je v souladu s politikou Komise popsanou ve sdělení „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“⁷.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace se zúčastněnými stranami

V dubnu 2012 přijala Komise zprávu o uplatňování směrnice 2005/60/ES a požádala všechny zúčastněné strany o vyjádření názoru⁸. Příloha této zprávy se zejména zabývala přeshraničními bezhotovostními převody a především dvěma novými požadavky, totiž

⁴ Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29.

⁵ KOM(2010) 673 v konečném znění.

⁶ COM(2012) 10 final a COM(2012) 11 final.

⁷ KOM(2010) 716 v konečném znění.

⁸ Zpráva Komise, odpovědi zúčastněných stran a prohlášení ke zpětné vazbě jsou k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

zahrnutím informace o příjemci u bezhotovostních převodů a prováděním opatření ke zmrazení majetku v souvislosti s rezolucemi OSN.

Komise obdržela pouze 4 příspěvky, které se výslovně týkaly přílohy této zprávy. Respondenti žádali konzultaci se zúčastněnými stranami ze všech zemí a území, jichž se nařízení o převodech peněžních prostředků týká, a zdůrazňovali nutnost, aby veškeré další požadavky či povinnosti kladené na poskytovatele platebních služeb byly přiměřené a snadno splnitelné.

V souvislosti se studií, kterou jménem Evropské komise vypracovali externí konzultanti⁹, proběhly rozsáhlé konzultace se zúčastněnými stranami, během nichž bylo osloveno 108 zúčastněných stran a které zahrnovaly telefonické rozhovory a vyplnění strukturovaného dotazníku.

Využití výsledků odborných konzultací

V průběhu roku 2012 vypracovali externí konzultanti jménem Komise studii, která měla zdokumentovat, jak nařízení o převodech peněžních prostředků v členských státech funguje a jaké vyvstaly problémy¹⁰.

Studie zejména přináší řadu doporučení, mimo jiné:

- zavést pro poskytovatele platebních služeb povinnost zajistit, že se u bezhotovostních převodů uchovají veškeré informace o příkazci a příjemci,
- vymežit, které informace o příjemci se musí ověřovat a kým,
- zvážit zavedení „zjednodušeného“ režimu pro přeshraniční bezhotovostní převody částek do 1 000 EUR, pokud neexistuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu,
- dále upřesnit oznamovací povinnosti poskytovatelů platebních služeb,
- výslovně zakázat provádění bezhotovostních převodů, pokud nesplňují nutné požadavky (úplnost a přesnost informací),
- aby poskytovatelé platebních služeb příjemců zavedli účinné strategie a postupy založené na posouzení rizik pro určení vhodných následných opatření,
- zvážit důsledky pro ochranu údajů.

Posouzení dopadů

K tomuto návrhu je připojeno posouzení dopadů, které identifikuje hlavní problémy stávajícího právního rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu¹¹: i) nesoulad s nedávno revidovanými mezinárodními standardy, ii) různou interpretací pravidel

⁹ Studie je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁰ Tamtéž.

¹¹ Posouzení dopadů je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

v jednotlivých členských státech a iii) nedostatky a mezery, pokud jde o nová rizika praní peněz a financování terorismu. V důsledku toho je účinnost režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu snížena, což má negativní ekonomický a finanční dopad a poškozuje dobrou pověst EU.

Posouzení dopadů analyzuje tyto tři scénáře:

- 1) základní scénář, kdy Komise nepřijme žádná opatření;
- 2) úpravu, která by znamenala omezené změny nařízení o převodu peněžních prostředků nezbytné k tomu, aby se buď i) tento právní předpis sladil s revidovanými mezinárodními standardy, nebo ii) zajistila dostatečná míra souladu vnitrostátních pravidel, nebo iii) vyřešily nejvýraznější nedostatky týkající se nově vznikajících hrozeb;
- 3) úplnou harmonizaci, z níž vyplývají značné změny politiky a další harmonizační prvky s uznáním specifických aspektů EU.

Z analýzy provedené v rámci posouzení dopadů vyplynulo, že pokud jde o sladění nařízení o převodech peněžních prostředků s revidovanými mezinárodními standardy a zajištění dostatečné míry souladu vnitrostátních pravidel a flexibility jejich provádění, je nejlépe vyvážený scénář číslo dvě.

Posouzení dopadů dále analyzovalo dopad těchto legislativních návrhů na základní práva. V souladu s Listinou základních práv usiluje návrh zejména o zajištění ochrany osobních údajů (článek 8 listiny), pokud jde o uchovávání a předávání osobních údajů.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Právní základ

Článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Subsidiarita a proporcionalita

Veškeré zúčastněné strany (zejména členské státy a odvětví platebních služeb) se všeobecně shodly na tom, že cíle návrhu nemohou být dostatečně splněny členskými státy a že by jich lépe dosáhlo opatření EU.

Nekoordinovaný postup jednotlivých členských států v oblasti přeshraničních převodů peněžních prostředků by mohl mít významný dopad na hladké fungování platebních systémů na úrovni EU, a v důsledku toho poškodit vnitřní trh v oblasti finančních služeb (viz 2. bod odůvodnění nařízení o převodech peněžních prostředků).

Rozsahem svého opatření zaručí Unie jednotné provádění nového doporučení FATF č. 16 v rámci celé EU a zejména to, že nebude docházet k rozlišování mezi vnitrostátními platbami v rámci členského státu a přeshraničními platbami mezi členskými státy.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Pokud jde o zásadu proporcionality, návrh v souladu s analýzou provedenou v posouzení dopadů provádí revidované doporučení FATF o „bezhotovostních převodech“ tak, že zavádí

minimální požadavky nutné pro zajištění dohledatelnosti převodů peněžních prostředků, a nepřekračuje přitom rámec toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádný dopad na rozpočet Unie.

5. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

Podrobné vysvětlení návrhu

V souladu s novým doporučením FATF č. 16 o „bezhotovostních převodech“ a připojenou výkladovou poznámkou je cílem navrhovaných změn vyřešit problém oblastí, kde stále přetrvávají mezery v transparentnosti.

Jejich záměrem je zvýšit dohledatelnost tím, že se uloží tyto hlavní požadavky:

- zahrnout informace o příjemci,
- s ohledem na oblast působnosti nařízení upřesnit, že ustanovení tohoto nařízení se vztahují také na kreditní či debetní karty nebo mobilní telefony či jakákoli jiná digitální zařízení nebo zařízení informačních technologií, jsou-li použity k převodu peněžních prostředků mezi osobami. Kromě toho upřesnit, že u částek do 1 000 EUR se v případech převodů peněžních prostředků mimo EU uplatňuje mírnější režim neověřených informací o plátcích a příjemcích (a nikoli možné výjimky z oblasti působnosti jako v nařízení (ES) č. 1781/2006),
- pokud jde o povinnosti poskytovatele platebních služeb příjemce, uložit požadavek ověřovat totožnost příjemce (pokud již nebyl identifikován dříve) u plateb, které se převádějí z území mimo EU a kde částka přesahuje 1 000 EUR. Pokud jde o poskytovatele platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatele platebních služeb, zavést povinnost stanovit postupy založené na posouzení rizik pro rozhodnutí, kdy provést, zamítnout či pozastavit převod peněžních prostředků, u něhož chybí požadované informace, a pro určení následných opatření,
- pokud jde o ochranu údajů, sladit požadavky na záznamy o informacích se standardy FATF podle nového režimu stanoveného směrnicí (xxxx/yyyy),
- pokud jde o sankce, posílit pravomoci příslušných orgánů k udělování sankcí a vyžadovat koordinaci opatření při řešení přeshraničních případů; vyžadovat zveřejnění sankcí uložených za porušení; vyžadovat ustanovení účinných mechanismů, které podpoří oznamování případů, kdy byla porušena ustanovení tohoto nařízení.

Evropský hospodářský prostor

Navržený právní předpis se týká záležitosti EHP, a proto by měl být rozšířen na Evropský hospodářský prostor.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky²,po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Toky špinavých peněz prostřednictvím převodu peněžních prostředků mohou poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit vnitřní trh. Terorismus otřásá samotnými základy naší společnosti. Spolehlivost, integrita a stabilita systému převodu peněžních prostředků a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahami pachatelů trestné činnosti a jejich společníků buď zastírat původ výnosů z trestné činnosti nebo směřovat finanční prostředky na teroristické účely.
- (2) Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by se k usnadnění své trestné činnosti mohli pokoušet využít volného pohybu kapitálu, který s sebou přináší integrovaný finanční prostor, pokud nebudou na úrovni Unie přijata určitá koordinační opatření. Opatření Unie by mělo svým rozsahem zaručit jednotné provádění zvláštního doporučení č. 16 o bezhotovostních převodech Finančního akčního výboru (FATF) přijatého v roce 2012 v rámci celé Evropské unie a zejména to, aby nedocházelo k rozlišování mezi vnitrostátními platbami v rámci členského státu a přeshraničními platbami mezi členskými státy. Nekoordinovaný postup jednotlivých členských států v

¹ Úř. věst. C ..., ..., s.

² Úř. věst. C ..., ..., s.

³ Úř. věst. C ..., ..., s.

oblasti přeshraničních převodů peněžních prostředků by mohl mít významný dopad na hladké fungování platebních systémů na úrovni EU, a v důsledku toho poškodit vnitřní trh v oblasti finančních služeb.

- (3) Revidovaná strategie Unie pro boj proti financování terorismu ze dne 17. července 2008⁴ poukázala na to, že je třeba nepolevovat v úsilí s cílem zabránit financování terorismu a bránit podezřelým z terorismu ve využívání jejich finančních prostředků. Uznává, že FATF se neustále snaží zlepšovat svá doporučení a pracuje na jednotném výkladu toho, jak by se doporučení měla provádět. Revidovaná strategie Unie konstatuje, že provádění uvedených doporučení všemi členy FATF i členy regionálních subjektů podobných FATF se pravidelně hodnotí a z tohoto úhlu pohledu je společný přístup členských států k jejich provádění důležitý.
- (4) Aby se zabránilo financování terorismu, byla učiněna opatření s cílem zmrazit peněžní prostředky a hospodářské zdroje některých osob, skupin a subjektů, k nimž patří nařízení (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu⁵ a nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojených se sítí Al-Kajdá⁶. Za stejným účelem byla přijata opatření zaměřená na ochranu finančních systémů před směřováním finančních prostředků a jiných hospodářských zdrojů na teroristické účely. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (xxxx/yyyy) o předcházení zneužití finančního systému k praní špinavých peněz a financování terorismu⁷ obsahuje řadu podobných opatření. Tato opatření však dokonale nebrání přístupu teroristů a dalších pachatelů trestné činnosti k platebním systémům za účelem přesunu jejich peněžních prostředků.
- (5) Pro podporu soudržného přístupu k boji proti praní peněz a financování terorismu na mezinárodní úrovni by další kroky Unie měly zohlednit vývoj na této úrovni, totiž mezinárodní standardy pro boj proti financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení, které v roce 2012 přijal FATF, a zejména doporučení č. 16 a revidovanou výkladovou poznámku k jeho provádění.
- (6) Zvlášť důležitým a cenným nástrojem pro předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz nebo financování terorismu může být úplná dohledatelnost převodů peněžních prostředků. Pro zajištění předávání informací v rámci celého platebního řetězce je proto vhodné zavést systém, který ukládá poskytovatelům platebních služeb povinnost doprovázet převody peněžních prostředků informacemi o plátcích a příjemcích.
- (7) Ustanovení tohoto nařízení se použijí, aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁸. Například osobní údaje shromážděné proto, aby se dodrželo toto nařízení, by se neměly dále zpracovávat způsobem, který se směrnicí 95/46/ES není v souladu. Zejména by mělo být přísně zakázáno další zpracování pro komerční účely. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají všechny

⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st11/st11778-re01.en08.pdf>.

⁵ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁶ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁷ Úř. věst. L ..., ..., s.

⁸ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

členské státy jako důležitý veřejný zájem. Proto by při uplatňování tohoto nařízení mělo být povoleno předávání osobních údajů do třetí země, která nezajišťuje odpovídající roveň ochrany ve smyslu čl. 25 směrnice 95/46/ES, a to podle čl. 26 písm. d) uvedené směrnice.

- (8) Osoby, které pouze převádějí dokumenty v listinné podobě na elektronické údaje a jednají na základě smlouvy s poskytovatelem platebních služeb, do působnosti tohoto nařízení nespádají; totéž platí pro každou fyzickou nebo právnickou osobu, která poskytuje poskytovateli platebních služeb výhradně informační nebo jiné podpůrné systémy pro převod peněžních prostředků nebo systémy pro clearing a vypořádání.
- (9) Z oblasti působnosti tohoto nařízení je vhodné vyjmout převody peněžních prostředků, které představují malé riziko praní peněz nebo financování terorismu. Tato vynětí by měla zahrnovat kreditní nebo debetní karty, mobilní telefony nebo jiná digitální zařízení či zařízení informačních technologií, výběry z bankomatů, platby daní, pokut a jiných dávek a převody finančních prostředků, kdy jsou plátce i příjemce platby poskytovateli platebních služeb, kteří jednají svým vlastním jménem. Kromě toho mohou členské státy s cílem zohlednit zvláštnosti vnitrostátních platebních systémů vyjmout i elektronické žirové platby, pokud je vždy možné dohledat převod peněžních prostředků zpět k plátcí. Nesmí však být vyňaty případy, kdy se debetní nebo kreditní karta, mobilní telefon nebo jiné digitální zařízení či zařízení informačních technologií, a to předplacené i placené následně, použijí pro převod mezi osobami.
- (10) Aby nedocházelo ke snižování účinnosti platebních systémů, měly by být požadavky na ověřování týkající se převodů peněžních prostředků z účtu odděleny od požadavků týkajících se převodů, které z účtu prováděny nejsou. Aby se vyvážilo riziko přesunu transakcí do šedé zóny v důsledku uplatňování příliš přísných identifikačních požadavků na jedné straně a riziko potenciálních teroristických hrozeb představovaných malými převody finančních prostředků na straně druhé, měla by se povinnost kontrolovat přesnost informací o plátcí v případě převodů finančních prostředků, které nejsou prováděny z účtu, ukládat pouze u jednotlivých převodů finančních prostředků přesahujících částku 1 000 EUR. U převodů peněžních prostředků z účtu by se od poskytovatelů platebních služeb nemělo vyžadovat, aby ověřovali informace o plátcí doprovázející každý převod peněžních prostředků, pokud jsou splněny požadavky směrnice (xxxx/yyyy).
- (11) S ohledem na právní předpisy Unie týkající se plateb – nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství⁹, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech¹⁰, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu¹¹ – je dostačující poskytovat k převodům peněžních prostředků v rámci Unie zjednodušené informace o plátcí.
- (12) Aby se orgánům, které ve třetích zemích odpovídají za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, umožnilo dohledat zdroj peněžních prostředků používaných k těmto účelům, měly by být převody peněžních prostředků z Unie mimo území Unie doprovázeny úplnými informacemi o plátcí a příjemci. Uvedeným orgánům by měl být

⁹ Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11.

¹⁰ Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22.

¹¹ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

poskytnut přístup k úplným informacím o plátcí pouze za účelem předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz nebo financování terorismu.

- (13) Pokud jde o převody peněžních prostředků od jediného plátce několika příjemcům, které jsou zasílány s nízkými náklady hromadným příkazem obsahujícím jednotlivé převody z Unie mimo území Unie, je třeba stanovit, že k těmto jednotlivým převodům lze uvádět pouze číslo účtu plátce nebo jedinečný identifikační kód transakce, pokud úplnou informaci o plátcí a příjemci obsahuje hromadný příkaz.
- (14) V zájmu kontroly, zda převody peněžních prostředků doprovázejí požadované informace o plátcí a příjemci, a s cílem napomoci zjišťování podezřelých transakcí by poskytovatel platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatel platebních služeb měli mít k dispozici účinné postupy pro zjišťování, zda chybí informace o plátcí a příjemci.
- (15) Vzhledem k možné hrozbě financování terorismu, kterou představují anonymní převody, je vhodné požadovat, aby poskytovatelé platebních služeb vyžadovali informace o plátcí a příjemci. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizik, který vypracoval FATF, je vhodné určit oblasti s vyšším a nižším rizikem pro lepší zacílení rizik praní peněz a financování terorismu. Poskytovatel platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatel platebních služeb by tedy měli zavést účinné postupy založené na posouzení rizik pro případy, kdy převod peněžních prostředků nedoprovázejí požadované informace o plátcí a příjemci, aby mohli rozhodnout, zda tento převod peněžních prostředků provést, zamítnout či pozastavit a jaká následná opatření učinit. Pokud je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, měla by být u přeshraničního korespondenčního bankovního vztahu s dotyčným poskytovatelem platebních služeb uplatněna zesílená kontrola klienta v souladu se směrnicí (xxxx/yyyy).
- (16) Poskytovatel platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatel platebních služeb by měli při zjištění chybějících či neúplných informací o plátcí a příjemci postupovat zvláště obezřetně a na základě posouzení rizik a měli by podezřelé transakce oznámit příslušným orgánům v souladu s oznamovací povinností stanovenou ve směrnicí (xxxx/yyyy) a vnitrostátních prováděcích předpisech.
- (17) Ustanovení o převodech peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcí či příjemci se použijí, aniž jsou dotčeny povinnosti poskytovatelů platebních služeb a zprostředkujících poskytovatelů platebních služeb pozastavit nebo odmítnout převody peněžních prostředků, které porušují ustanovení občanského, správního nebo trestního práva.
- (18) Dokud nebudou odstraněny technické překážky, které mohou zprostředkujícím poskytovatelům platebních služeb bránit v plnění povinnosti předávat všechny obdržené informace o plátcí, měli by tito zprostředkující poskytovatelé platebních služeb vést záznamy s těmito informacemi. Tyto technické překážky by měly být odstraněny, jakmile dojde ke zkvalitnění platebních systémů.
- (19) Protože při vyšetřování trestné činnosti lze často identifikovat požadované údaje nebo zúčastněné osoby až po mnoha měsících či dokonce letech po uskutečnění původního převodu peněžních prostředků a aby bylo možné mít v rámci vyšetřování přístup k zásadním důkazům, je vhodné, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali

záznamy s informacemi o plátcích a příjemcích pro účely předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz nebo financování terorismu. Délka této doby by měla být omezena.

- (20) Aby bylo možné v rámci boje proti terorismu podniknout okamžité kroky, měli by poskytovatelé platebních služeb urychleně reagovat na žádosti o informace o plátcích ze strany orgánů odpovědných za boj proti praní peněz nebo financování terorismu v členském státě, v němž jsou usazeni.
- (21) Počet dnů na odpověď na žádost o informace o plátcích je určen počtem pracovních dnů v členském státě poskytovatele platebních služeb plátce.
- (22) Aby se podpořilo dodržování požadavků tohoto nařízení a jak plyne ze sdělení Komise ze dne 9. prosince 2010 s názvem „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“¹², měla by být posílena pravomoc příslušných orgánů přijímat opatření v rámci dohledu a ukládat sankce. Měly by se stanovit správní sankce a vzhledem k významu boje proti praní peněz a financování terorismu by členské státy měly stanovit sankce účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy by je měly oznámit Komisi a rovněž Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) (dále jen „EBA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES.
- (23) Pro zajištění jednotných podmínek pro provádění článků XXX tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí¹³.
- (24) Řada zemí a území, které nejsou součástí území Unie, sdílí s některým členským státem měnovou unii, jsou součástí měnového prostoru některého členského státu nebo podepsaly s Uní zastupovanou některým členským státem měnovou dohodu a mají poskytovatele platebních služeb, kteří se přímo nebo nepřímo podílejí na platebních systémech a systémech vypořádání daného členského státu. S cílem zabránit tomu, aby uplatňování tohoto nařízení na převody peněžních prostředků mezi dotýcnými členskými státy a zmíněnými zeměmi či územími mělo značný negativní dopad na ekonomiku těchto zemí či území, je vhodné umožnit, aby se s takovými převody nakládalo jako s převody peněžních prostředků v rámci dotýcných členských států.

¹² KOM(2010) 716 v konečném znění.

¹³ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (25) S ohledem na změny, které by vyžadovalo nařízení (ES) č. 1781/2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků, by toto nařízení mělo být v zájmu srozumitelnosti zrušeno.
- (26) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu či účinků akce lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (27) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8) a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47) a zásadu *ne bis in idem*.
- (28) Aby se zajistilo hladké zavedení nového rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu, je vhodné, aby se den, od kterého se toto nařízení použije, shodoval s koncem lhůty pro provedení směrnice (xxxx/yyyy),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro informace o plátcích a příjemcích doprovázející převody peněžních prostředků za účelem předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu při převodech peněžních prostředků.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:

- 1) „financováním terorismu“ se rozumí financování terorismu definované v čl. 1 odst. 4 směrnice (xxxx/yyyy);
- 2) „praním peněz“ se rozumí činností praní peněz uvedené v čl. 1 odst. 2 nebo 3 směrnice (xxxx/yyyy);

- 3) „plátcem“ se rozumí fyzická či právnická osoba, která buď provede převod peněžních prostředků ze svého vlastního účtu, nebo zadá příkaz k převodu peněžních prostředků;
- 4) „příjemcem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem převáděných peněžních prostředků;
- 5) „poskytovatelem platebních služeb“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která v rámci výkonu své profese poskytuje službu převádění peněžních prostředků;
- 6) „zprostředkujícím poskytovatelem platebních služeb“ se rozumí poskytovatel peněžních služeb, který není poskytovatelem plátce ani příjemce a který přijímá a odesílá převod peněžních prostředků jménem poskytovatele platebních služeb plátce či příjemce nebo jiného zprostředkujícího poskytovatele platebních služeb;
- 7) „převodem peněžních prostředků“ se rozumí jakákoli transakce uskutečněná elektronicky jménem plátce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb s cílem zpřístupnit peněžní prostředky prostřednictvím poskytovatele platebních služeb příjemci bez ohledu na to, zda je plátce a příjemce jedna a tatáž osoba;
- 8) „převodem hromadným příkazem“ se rozumí soubor několika jednotlivých převodů peněžních prostředků, které jsou zasílány společně;
- 9) „jedinečným identifikačním kódem transakce“ se rozumí kombinace písmen nebo symbolů určená poskytovatelem platebních služeb v souladu s protokoly platebních systémů a systémů vypořádání nebo informačních systémů používaných k provedení převodu peněžních prostředků, která umožňuje dohledatelnost transakce k plátcí a příjemci;
- 10) „převodem peněžních prostředků mezi osobami“ se rozumí transakce mezi dvěma fyzickými osobami.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na převody peněžních prostředků v libovolné měně, které odesílá nebo přijímá poskytovatel platebních služeb usazený v Unii.
2. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků uskutečněné prostřednictvím kreditní či debetní karty nebo mobilního telefonu či jiného digitálního zařízení nebo zařízení informační technologie, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) karta nebo zařízení jsou použity k platbě za zboží či služby;
 - b) veškeré převody plynoucí z této transakce doprovází číslo výše uvedené karty nebo zařízení.

Toto nařízení se však použije v případě, kdy se kreditní či debetní karta nebo mobilní telefon či jiné digitální zařízení nebo zařízení informačních technologií použije pro převod peněžních prostředků mezi osobami.

3. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků:
 - a) kde převod peněžních prostředků vyžaduje, aby plátce vybral hotovost ze svého vlastního účtu;
 - b) pokud se peněžní prostředky převádějí orgánům veřejné správy k platbě daní, pokut nebo jiných odvodů v rámci členského státu;
 - c) u nichž jsou plátce i příjemce poskytovateli platebních služeb, kteří jednají svým vlastním jménem.

KAPITOLA II

POVINNOSTI POSKYTOVATELŮ PLATEBNÍCH SLUŽEB

ODDÍL 1

POVINNOSTI POSKYTOVATELE PLATEBNÍCH SLUŽEB PLÁTCE

Článek 4

Informace doprovázející převody peněžních prostředků

1. Poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby převod peněžních prostředků doprovázely tyto informace o plátcích:
 - a) jméno plátce;
 - b) číslo účtu plátce, je-li takový účet pro zpracování převodu peněžních prostředků použit, nebo jedinečný identifikační kód transakce, pokud k tomuto účelu takový účet použit není;
 - c) adresa plátce nebo jeho vnitrostátní identifikační číslo nebo identifikační číslo klienta nebo datum a místo narození.
2. Poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby převody peněžních prostředků doprovázely tyto informace o příjemci:

- a) jméno příjemce;
 - b) číslo účtu příjemce, je-li takový účet pro zpracování transakce použit, nebo jedinečný identifikační kód transakce, pokud k tomuto účelu takový účet použit není.
3. Před převedením finančních prostředků poskytovatel platebních služeb plátce ověří přesnost informací uvedených v odstavci 1 na základě dokladů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje.
4. Pokud jsou peněžní prostředky převáděny z účtu plátce, ověření uvedené v odstavci 3 se považuje za provedené v případě, že:
- a) byla totožnost plátce ověřena při otevření účtu v souladu s článkem 11 směrnice (xxxx/yyyy) a informace získané při tomto ověření byly uchovány v souladu s článkem 39 uvedené směrnice;
- nebo
- b) se na plátce vztahuje čl. 12 odst. 5 směrnice (xxxx/yyyy).
5. Odchylně od odstavce 3 však v případě převodu peněžních prostředků neprováděného z účtu poskytovatel platebních služeb informace uvedené v odstavci 1 neověřuje, pokud částka nepřesahuje 1 000 EUR a nezdá se, že je spojena s jinými převody peněžních prostředků, které společně s dotyčným převodem částku 1 000 EUR přesahují.

Článek 5

Převody finančních prostředků v rámci Unie

1. Odchylně od čl. 4 odst. 1 a 2 se v případech, kdy jsou poskytovatelé peněžních služeb plátce i příjemce usazeni v Unii, při převodu peněžních prostředků poskytuje pouze číslo účtu plátce nebo specifický identifikační kód transakce.
2. Bez ohledu na odstavec 1 dá poskytovatel platebních služeb plátce na žádost poskytovatele platebních služeb příjemce nebo zprostředkujícího poskytovatele platebních služeb k dispozici informace o plátcovi či příjemci v souladu s článkem 4, a to do tří pracovních dnů od obdržení žádosti.

Článek 6

Převody finančních prostředků mimo území Unie

1. V případě převodů hromadným příkazem od jediného plátce, u nichž jsou poskytovatelé platebních služeb příjemců usazeni mimo Unii, se čl. 4 odst. 1 a 2 nevztahují na jednotlivé převody spojené do souboru, pokud hromadný příkaz obsahuje informace uvedené v uvedeném článku a jednotlivé převody jsou doprovázeny číslem účtu plátce nebo specifickým identifikačním kódem transakce.

2. Odchylně od čl. 4 odst. 1 a 2 v případě, kdy je poskytovatel platebních služeb příjemce usazen mimo území Unie, převody peněžních prostředků nepřesahující 1 000 EUR doprovází pouze:
- a) jméno plátce;
 - b) jméno příjemce;
 - c) číslo účtu plátce i příjemce nebo specifický identifikační kód transakce.

Přesnost těchto informací nemusí být ověřena, pokud neexistuje podezření z praní peněz nebo financování terorismu.

ODDÍL 2

POVINNOSTI POSKYTOVATELE PLATEBNÍCH SLUŽEB PŘÍJEMCE

Článek 7

Zjišťování chybějících informací o plátcích a příjemcích

1. Poskytovatel platebních služeb příjemce zjišťuje, zda byla v informačním systému nebo v platebním systému a systému vypořádání využitém k uskutečnění převodu peněžních prostředků vyplněna pole týkající se informací o plátcích a příjemcích za použití znaků nebo vstupů, které jsou podle pravidel daného systému přípustné.
2. Poskytovatel platebních služeb příjemce musí mít k dispozici účinné postupy pro zjišťování, zda chybí tyto informace o plátcích a příjemcích:
 - a) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen v Unii, informace požadované podle článku 5;
 - b) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, informace o plátcích a příjemcích podle čl. 4 odst. 1 a 2 a v příslušných případech informace požadované podle článku 14;
 - a
 - c) pokud jde o převody hromadným příkazem, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, informace uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2 týkající se převodů hromadným příkazem.
3. Pokud jde o převody peněžních prostředků přesahující 1 000 EUR, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, ověřuje poskytovatel platebních služeb příjemce totožnost příjemce, pokud jeho totožnost již nebyla ověřena.
4. Pokud jde o převody peněžních prostředků nepřesahující 1 000 EUR, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, poskytovatel

platebních služeb příjemce nemusí informace týkající se příjemce ověřovat, pokud neexistuje podezření z praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 8

Převody peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcí a příjemci

1. Poskytovatel platebních služeb příjemce stanoví účinné postupy založené na posouzení rizik pro rozhodnutí, kdy provést, zamítnout či pozastavit převod peněžních prostředků, u něhož chybí požadované informace o plátcí a příjemci, a pro určení následných opatření.

Pokud poskytovatel platebních služeb příjemce při příjmu převodů peněžních prostředků zjistí, že informace o plátcí a příjemci vyžadované podle čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 5 odst. 1 a článku 6 chybějí nebo jsou neúplné, převod buď odmítne, nebo požádá o úplné informace o plátcí a příjemci.

2. Nedodává-li poskytovatel platebních služeb pravidelně požadované informace o plátcí, poskytovatel platebních služeb příjemce před tím, než odmítne veškeré budoucí převody peněžních prostředků od tohoto poskytovatele platebních služeb nebo než přijme rozhodnutí o tom, zda omezí či ukončí svůj obchodní vztah s tímto poskytovatelem platebních služeb či nikoli, učiní kroky, které mohou nejprve zahrnovat vydání varování a stanovení lhůt.

Poskytovatel platebních služeb příjemce oznámí tuto skutečnost orgánům odpovědným za boj proti praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 9

Hodnocení a oznamování

Poskytovatel platebních služeb příjemce vezme chybějící či neúplné informace o plátcí a příjemci v úvahu při hodnocení toho, zda je převod peněžních prostředků či jakákoli související transakce podezřelá a zda se musí oznámit finanční zpravodajské jednotce.

ODDÍL 3

POVINNOSTI ZPROSTŘEDKUJÍCÍHO POSKYTOVATELE PLATEBNÍCH SLUŽEB

Článek 10

Uchování informací o plátcí a příjemci s převodem

Zprostředkující poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby všechny obdržené informace o plátcí a příjemci, které doprovázejí převod peněžních prostředků, zůstaly s převodem uchovány.

Článek 11

Zjišťování chybějících informací o plátcích a příjemcích

1. Zprostředkující poskytovatel platebních služeb zjišťuje, zda byla v informačním systému nebo v platebním systému a systému vypořádání využitém k uskutečnění převodu peněžních prostředků vyplněna pole týkající se informací o plátcích a příjemcích za použití znaků nebo vstupů, které jsou podle pravidel daného systému přípustné.
2. Zprostředkující poskytovatel platebních služeb musí mít k dispozici účinné postupy pro zjišťování, zda chybí tyto informace o plátcích a příjemcích:
 - a) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen v Unii, informace požadované podle článku 5;
 - b) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, informace o plátcích a příjemcích podle čl. 4 odst. 1 a 2, nebo v příslušných případech informace požadované podle článku 14;
 - a
 - c) pokud jde o převody hromadným příkazem, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie, informace uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2 týkající se převodů hromadným příkazem.

Článek 12

Převody peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcích a příjemcích

1. Zprostředkující poskytovatel platebních služeb stanoví účinné postupy založené na posouzení rizik pro rozhodnutí, kdy provést, zamítnout či pozastavit převod peněžních prostředků, u něhož chybí požadované informace o plátcích a příjemcích, a pro určení následných opatření.

Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb při příjmu převodů peněžních prostředků zjistí, že informace o plátcích a příjemcích vyžadované podle čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 5 odst. 1 a článku 6 chybějí nebo jsou neúplné, převod buď odmítne, nebo požádá o úplné informace o plátcích a příjemcích.

2. Nedodává-li poskytovatel platebních služeb pravidelně požadované informace o plátcích, zprostředkující poskytovatel platebních služeb před tím, než odmítne všechny budoucí převody peněžních prostředků od tohoto poskytovatele platebních služeb nebo než přijme rozhodnutí o tom, zda omezí či ukončí svůj obchodní vztah s tímto poskytovatelem platebních služeb či nikoli, učiní kroky, které mohou nejprve zahrnovat vydání varování a stanovení lhůt.

Zprostředkující poskytovatel platebních služeb oznámí tuto skutečnost orgánům odpovědným za boj proti praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 13

Hodnocení a oznamování

Zprostředkující poskytovatel platebních služeb vezme chybějící či neúplné informace o plátcích a příjemci v úvahu při hodnocení toho, zda je převod peněžních prostředků či jakákoli související transakce podezřelá a zda se musí oznámit finanční zpravodajské jednotce.

Článek 14

Technická omezení

1. Tento článek se použije v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo území Unie a zprostředkující poskytovatel platebních služeb je usazen uvnitř Unie.
2. Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb při přijetí převodu peněžních prostředků nezjistí, že informace o plátcích vyžadované podle tohoto nařízení chybějí nebo jsou neúplné, může pro zaslání převodu peněžních prostředků poskytovateli platebních služeb příjemce použít platební systém s technickými omezeními, která brání tomu, aby převod peněžních prostředků doprovázely informace o plátcích.
3. Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb při přijetí převodu peněžních prostředků zjistí, že informace o plátcích vyžadované podle tohoto nařízení chybějí nebo jsou neúplné, použije platební systém s technickými omezeními pouze tehdy, může-li o dané skutečnosti informovat poskytovatele platebních služeb příjemce buď v rámci informačního systému nebo platebního systému a systému vypořádání, který sdělování této skutečnosti umožňuje, nebo jiným postupem, pokud tento způsob komunikace oba poskytovatele peněžních služeb přijímají nebo pokud se na něm dohodli.
4. Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb používá platební systém s technickými omezeními, zpřístupní poskytovateli platebních služeb příjemce na jeho žádost všechny informace o plátcích, které obdržel, bez ohledu na to, zda jsou úplné, a to do tří pracovních dnů po obdržení takové žádosti.

KAPITOLA III

SPOLUPRÁCE A UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ

Článek 15

Povinnost spolupracovat

Poskytovatelé platebních služeb odpovídají v plném rozsahu a neprodleně, v souladu s procedurálními požadavky stanovenými ve vnitrostátním právu členského státu, ve kterém

jsou usazeni, na dotazy orgánů odpovědných za boj proti praní peněz nebo financování terorismu v dotyčném členském státě, které se týkají informací vyžadovaných podle tohoto nařízení.

Článek 16

Uchovávání záznamů

Poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce uchovávají záznamy o informacích uvedených v člancích 4, 5, 6 a 7 po dobu pěti let. V případech uvedených v čl. 14 odst. 2 a 3 musí zprostředkující poskytovatel platebních služeb uchovat záznamy o všech obdržných informacích po dobu pěti let. Po uplynutí této doby musí být osobní údaje smazány, nestanoví-li jinak vnitrostátní právní předpisy, které pak určují, za jakých podmínek poskytovatelé platebních služeb mohou nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou další uchovávání povolit nebo požadovat pouze v případě, že je to nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Maximální délka uchovávání nepřekročí deset let od provedení převodu peněžních prostředků.

KAPITOLA IV

SANKCE A SLEDOVÁNÍ

Článek 17

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání správních opatření a sankcí za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření, jimiž zajistí jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Pokud se povinnosti vztahují na poskytovatele platebních služeb, členské státy zajistí, aby se v případě jejich porušení mohly sankce uplatňovat na členy vrcholného vedení a veškeré další osoby, které jsou podle vnitrostátního práva za porušení odpovědné.
3. Členské státy oznámí pravidla uvedená v odstavci 1 do (24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost) Komisi a Smíšenému výboru orgánů EBA, EIOPA a ESMA. Neprodleně oznámí Komisi a Smíšenému výboru orgánů EBA, EIOPA a ESMA veškeré následné změny těchto pravidel.
4. Příslušné orgány mají veškeré vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí. Při výkonu pravomoci ukládat sankce příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že sankce či opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

Článek 18

Zvláštní ustanovení

1. Tento článek se vztahuje na tato porušení:
 - a) opakované nedodání požadovaných informací o plátcích a příjemcích porušující články 4, 5 a 6;
 - b) závažné nedodržení povinnosti poskytovatele platebních služeb uchovávat záznamy v souladu s článkem 16;
 - c) nezavedení účinných strategií a postupů založených na posouzení rizik, které vyžadují články 8 a 12, poskytovatelem platebních služeb.

2. V případech uvedených v odstavci 1 zahrnují správní opatření a sankce, které je možné uplatnit, alespoň tyto možnosti:
 - a) veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení;
 - b) příkaz požadující, aby fyzická nebo právnická osoba jednání ukončila nebo aby takové jednání neopakovala;
 - c) v případě poskytovatele platebních služeb odnětí povolení poskytovatele;
 - d) dočasný zákaz výkonu funkce u poskytovatele platebních služeb týkající se kteréhokoli člena řídicího orgánu tohoto poskytovatele platebních služeb nebo jakékoli jiné odpovědné fyzické osoby;
 - e) v případě právnické osoby správní peněžité sankce ve výši až 10 % celkového ročního obrátu uvedené právnické osoby v předchozím hospodářském roce; je-li právnická osoba dceřinou společností mateřské společnosti, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát vyplývající z konsolidované účetní závěrky dané mateřské společnosti v předchozím hospodářském roce;
 - f) v případě fyzické osoby správní peněžité sankce ve výši až 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, odpovídající hodnoty ve vnitrostátní měně k datu vstupu tohoto nařízení v platnost;
 - g) správní peněžité sankce ve výši až dvojnásobku zisku, který dotyčná osoba porušením získala, nebo ztráty, které předešla, lze-li jejich výši zjistit.

Článek 19

Zveřejňování sankcí

Správní sankce a opatření uložené v případech uvedených v článku 17 a čl. 18 odst. 1 se zveřejňují bez zbytečného odkladu včetně informací o druhu a povaze porušení a totožnosti osob za ně odpovědných, pokud takové zveřejnění vážně neohrozí stabilitu finančních trhů.

Pokud by zveřejnění způsobilo zúčastněným stranám nepřiměřenou škodu, zveřejní příslušné orgány sankce anonymně.

Článek 20

Uplatňování sankcí příslušnými orgány

Při stanovení druhu správních sankcí či opatření a úrovně správních peněžních sankcí zohlední příslušné orgány všechny významné okolnosti včetně:

- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
- b) míry odpovědnosti odpovědné fyzické nebo právnické osoby;
- c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby, kterou udává celkový roční obrat odpovědné právnické osoby nebo celkový roční příjem odpovědné fyzické osoby;
- d) výše zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba vytvořila nebo kterým předešla, pokud je možné je stanovit;
- e) ztrát třetích osob způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;
- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem;
- g) předchozích porušení ze strany odpovědné fyzické nebo právnické osoby.

Článek 21

Oznamování porušení

1. Členské státy zavedou účinné mechanismy na podporu oznamování případů, kdy byla porušena ustanovení toto nařízení, příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
 - a) konkrétní postupy pro přijímání oznámení případů porušení a následné kroky;
 - b) přiměřenou ochranu pro osoby, které možné nebo skutečné porušení oznámí;
 - c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která porušení ohlásí, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES.
3. Poskytovatelé platebních služeb stanoví příslušné postupy, které jejich zaměstnancům umožní oznamovat porušení interně prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.

Článek 22

Sledování

Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány účinně sledovaly dodržování požadavků tohoto nařízení a aby pro tento účel přijaly nezbytná opatření.

KAPITOLA V

PROVÁDĚCÍ PRAVOMOCI

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ODCHYLKY

Článek 24

Dohody s územími nebo zeměmi uvedenými v článku 355 Smlouvy

1. Komise může povolit členskému státu, aby uzavřel dohody se zemí či územím, které nejsou součástí území Unie a jsou uvedeny v článku 355 Smlouvy, jež se odchyľují od tohoto nařízení, s cílem zacházet s převody peněžních prostředků mezi touto zemí či územím a dotyčným členským státem jako s převody peněžních prostředků v rámci uvedeného členského státu.

Takové dohody lze povolit jen tehdy, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) dotyčná země nebo území sdílí s dotyčným členským státem měnovou unii, je součástí měnového prostoru tohoto členského státu nebo podepsala s Unii zastoupenou členským státem měnovou dohodu;
- b) poskytovatelé platebních služeb v dotyčné zemi nebo na dotyčném území se přímo nebo nepřímo účastní platebních systémů a systémů vypořádání v uvedeném členském státě;

a

c) dotyčná země nebo území vyžaduje od poskytovatelů platebních služeb ve své jurisdikci uplatňování stejných pravidel, jaká stanoví toto nařízení.

2. Členský stát, který si přeje uzavřít dohodu uvedenou v odstavci 1, zašle Komisi žádost a poskytne jí veškeré potřebné informace.

Po obdržení žádosti členského státu Komisí se s převody peněžních prostředků mezi tímto členským státem a dotyčnou zemí či územím prozatímně zachází jako s převody peněžních prostředků v rámci uvedeného členského státu, a to až do přijetí rozhodnutí v souladu s postupem stanoveným tímto článkem.

Je-li Komise toho názoru, že nemá všechny potřebné informace, obrátí se do dvou měsíců od obdržení žádosti na dotyčný členský stát a upřesní, jaké další informace požaduje.

Jakmile má Komise všechny informace, které považuje za potřebné k posouzení žádosti, vyrozumí o tom do jednoho měsíce žádající členský stát a postoupí žádost ostatním členským státům.

3. Do tří měsíců od oznámení uvedeného v odst. 2 čtvrtém pododstavci Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 rozhodne, zda dotyčnému členskému státu povolí uzavřít dohodu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se v každém případě přijme do 18 měsíců od obdržení žádosti Komisí.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1781/2006 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 26

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od (*shodně s datem provedení směrnice xxxx/yyyy*).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský Parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka uvedená v článku 25.

Nařízení (ES) č. 1781/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Čl. 4 odst. 1
Článek 5	Článek 4
Článek 6	Článek 5
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 10	Článek 9
Článek 11	Článek 16
Článek 12	Článek 10
	Článek 11
	Článek 12
	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Článek 14	Článek 15
Článek 15	Články 17 až 22
Článek 16	Článek 23
Článek 17	Článek 24
Článek 18	–
Článek 19	–
	Článek 25

Článek 20

Článek 26